

ה"ת 31814/11/16 - דבורה נגר, דאניה ע.א.ש יזמות בע"מ נגד משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

בית משפט השלום בחיפה

ה"ת 31814-11-16 נגר נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
ה"ת 41951-11-16 דאניה ע.א.ש יזמות בע"מ נ' משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני	כבוד השופט זיו אריאלי
מבקשות	1. דבורה נגר 2. דאניה ע.א.ש יזמות בע"מ
נגד	
משיבה	משטרת מרחב חוף/מטה מרחב חוף - חיפה

החלטה

בפני שתי בקשות להחזרת תפוס, המתייחסות לאותו חפץ, בבחינת "שניים אוחזין בטלית... זה אומר 'כולה שלי', וזה אומר: 'כולה שלי' (משנה, סדר נזיקין, מסכת בבא מציעא א').

רקע וטענות הצדדים:

המבקשת 1 הייתה הבעלים הרשום של רכב מסוג סקודה, מ.ר. 63-160-73 (להלן: הרכב). מר יגאל אלוני הוא מיופה כוחה של המבקשת 1 לשם מכירת הרכב. ביום 31.10.16 מכר מר אלוני את הרכב לאדם אשר הציג את עצמו כמר עווד אבו קדוס. תמורת הרכב קיבל מר אלוני המחאה בנקאית של בנק הדואר, על סך 49,000 ₪. העברת בעלות בוצעה בסניף הדואר, לאחר שהרוכש הציג תעודת זהות במעמד העברת הבעלות. המחאה הבנקאית הופקדה בחשבון הבנק של המבקשת 1, אלא שבחלוף מספר ימים התברר כי מדובר בהמחאה בנקאית מזויפת.

למחרת, ביום 1.11.16 רכשה המבקשת 2, שהינה הבעלים של מגרש למכירת מכונות בטמרה, את הרכב מאת אדם אשר הציג עצמו כמר עווד אבו קדוס. על פי ההסכם, רכשה המבקשת 2 את הרכב תמורת 35,000 ₪. בוצעה העברת בעלות של הרכב על שם המבקשת 2. יצוין כי כעבור פרק זמן קצר מכרה המבקשת 2 במהלך עסקיה את הרכב לאדם נוסף, מר עאהד מחמור (להלן: הקונה), אולם המכירה טרם הושלמה, שכן לא שולמה מלוא התמורה. בשלב זה נתפס הרכב על ידי המשטרה.

להשלמת התמונה יצוין כי ביום 25.11.16 הוגש כתב אישום נגד שניים, בין היתר בגין רכישת הרכב התפוס מהמבקשת 1 ומכירתו למבקשת 2.

המבקשת 1 טוענת כי יש להורות על החזרת הרכב לידיה, שכן למעשה הרכב נגנב ממנה תוך מעשה מרמה, ושימוש בתעודת זהות מזויפת והמחאה בנקאית מזויפת. העברת הבעלות שבוצעה לאחר מעשה המרמה - אינה משנה דבר מזכותה הקניינית והחוקית של המבקשת 1 ברכב.

המבקשת 2 טוענת כי רכשה את הרכב במהלך עסקיה הרגיל, ממוכר אשר זוהה על פי תעודת זהות, בתמורה מלאה ובתום לב, ולפיכך יש להורות על החזרתו של הרכב לידיה, על מנת שתוכל להשלים את עסקת המכירה ולהעבירו לידי הקונה. המבקשת 2 לא ידעה ולא הייתה יכולה לדעת כי מי שהציג עצמו בשם עווד אבו קדוס - אינו למעשה מי שהוא טוען.

המשיבה ציינה כי מדובר בפרשיה הנחקרת על ידה, וכי מדובר במספר מקרים של רכישות כלי רכב באמצעות המחאות בנק מזויפות. המשיבה ציינה כי אין לה צורך ברכב התפוס כראיה, ומשכך אינה מתנגדת להחזרת הרכב, בכפוף לכך שמקבל הרכב יתחייב להעמיד בעתיד את הרכב לבדיקה, ככל שיהיה בכך צורך.

דין והכרעה:

לאחר שעיינתי בתיק החקירה, בכתבי הטענות שהוגשו מטעם הצדדים (על נספחיהם) - הן הבקשות להחזרת התפוס והן השלמת הטיעונים בכתב, ולאחר שהאזנתי לטענות הצדדים בדיון בע"פ - נחה דעתי כי דין בקשתה של המבקשת 1 להתקבל. ממילא, דין בקשתה של המבקשת 2 - להידחות.

כידוע, בהחלטה בדבר מתן צו למסירת חפץ נוהגת רמת ההוכחה האזרחית של "עמידה במאזן ההסתברויות". אני סבור, כי ב"התחרות" בין זכותה של המבקשת 1 ברכב התפוס מזה, וזכותה של המבקשת 2 מזה - גוברת זכותה של המבקשת 1, ולו לשלב הנוכחי של ההליך.

מחומר הראיות שבפני עולה לכאורה כי המבקשת 1 מכרה את הרכב (באמצעות מיופה כוחה, מר אלוני) ובוצעה העברת בעלות של הרכב על שמו של מר עווד אבו קדוס. בפועל, כאמור, התברר כי מדובר בתעודת זהות מזויפת, וכי מדובר באדם אחר אשר התחזה למר אבו קדוס, ואף מסר לידי מיופה כוחה של המבקשת 1 המחאה מזויפת.

הרכב התפוס נמכר למחרת היום לידי המבקשת 2, ובוצעה העברת בעלות על שמה. לעניין זה יש לבדוק, אם העסקה במהלכה רכשה לכאורה המבקשת 2 את הרכב - בוצעה בתום לב ובתמורה. דעתי היא, לאחר שעיינתי היטב בתיק החקירה, כי סימני שאלה תלויים מעל שאלת תום הלב של המבקשת 2 בעת ביצוע העסקה הנ"ל.

בהקשר זה אציין, ובזהירות המתחייבת, את העובדות הבאות:

א. האדם אשר הציג עצמו כעווד אבו קדוס - רכש מהמבקשת 1 את הרכב ביום 31.10.16, ומכר את הרכב למבקשת 2 כבר למחרת היום.

ב. אין המדובר ברכב אחד בלבד אשר נרכש על ידי המבקשת 2 מאותם מעורבים, אלא בשלושה כלי רכב שונים, אשר נרכשו על ידי המבקשת 2 באותו אופן, במהלך חודש נובמבר 2016.

ג. מהמסמכים שבתיק החקירה עולה כי המבקשת 1 מכרה את הרכב לאדם אשר הציג את עצמו כעווד אבו קדוס תמורת 49,000 ₪. למחרת היום נמכר הרכב למבקשת 2 תמורת 35,000 ₪ (דהיינו הפחתה של קרוב ל- 1/3 מערך הרכב). עוד יצוין כי בניגוד לאמור בזיכרון הדברים, לפיו שילמה המבקשת 2 סך של 35,000 ₪ במזומן (סעיף 6 לזיכרון הדברים), הרי שלבקשת המבקשת 2 צורף העתק המחאה (לא חתומה) על סך 24,000 ₪ בלבד, אשר תאריך הפירעון שלה הוא 7.11.16 (דהיינו שבעה ימים לאחר ביצוע העסקה). לא מצאתי בטיעוני המבקשת 2 כל הסבר לפער זה, ובזהירות המתחייבת - מדובר בנסיבות תמוהות, אשר אינן מתיישבות עם ביצוע עסקת מכר "כשרה".

ד. לטענת המבקשת 2 - לא ידעה ולא יכולה הייתה לדעת כי מדובר ברכב גנוב, ולא ניתן היה לבצע בדיקות נוספות. אלא שמתק החקירה עולה, שבאותו יום נעשה ניסיון מוקדם למכור את הרכב למגרש מכוניות אחר בטמרה. כעולה מהודעתו של בעל המגרש - הוא חשד שמדובר ברכב גנוב, ועל כן סירב לרכוש את הרכב. בהודעתו מיום 10.11.16 ציין בעל המגרש כי שוחח עם המבקשת 1 בטלפון, כי האדם שהציג עצמו כעווד אבו קדוס התעקש לקבל תשלום במזומן והתנהג ב"חוסר בטחון". הנה כי כן, ניתן היה לבצע מספר בדיקות פשוטות על מנת לוודא כי אכן מדובר בעסקת מכר "כשרה".

בנסיבות אלו, סבורני כי המבקשת 2 אינה נהנית מהגנת "תקנת השוק" הקבועה בסעיף 34 לחוק המכר.

יודגש, כי החלטתי לפיה המשיבה תעביר את התפוס לידי המבקשת 1 - איננה מהווה הכרעה סופית בדבר גורלו של התפוס, ואין לראות בהחלטתי זו משום הכרעה בשאלת הזכויות המהותיות ברכב התפוס. כידוע, צו למסירת חפץ לאדם פלוני - מהווה הכרעה "זמנית" בלבד בגורלו של החפץ התפוס, ובידי המבקשת 2 פתוחה הדרך לפנות בהליך אזרחי להשבת התפוס לידי [השווה י' קדמי, "על סדר הדין בפלייט", חלק ראשון, ע' 731 (מהדורת תשס"ח-2008)].

סוף דבר, אני מורה למשיבה להעביר את הרכב התפוס לידי המבקשת 1. זאת, לאחר שהמבקשת 1 תעביר לידי המשיבה התחייבות בכתב להימנע מביצוע דיספוזיציה ברכב עד למתן החלטה אחרת, וכן תתחייב להעמיד את הרכב לבדיקה על פי דרישת המשיבה, בתיאום מראש ובהתראה של 5 ימים.

למען הסר ספק, ולאור אופייה הזמני של החלטה בבקשה להחזרת תפוס - החלטתי זו אינה מתייחסת לסעד הנוסף לו עתרה המבקשת 1 [הוראה למשרד הרישוי לביטול רישום העברות הבעלות שנעשו ברכב]. בפני המבקשת 1, כמובן, פתוחה הדרך לעתור לקבלת סעד כאמור במסגרת הליכים אחרים, החורגים ממסגרת ההליך של החזרת תפוס.

המזכירות תעביר את העתק ההחלטה לצדדים.

תיק החקירה מוחזרת למשיבה.

ניתנה היום, כ"ז כסלו תשע"ז, 27 דצמבר 2016, בהעדר
הצדדים.